Førsteblad

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8 | Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmålnr. | Herad: Suldal

Emne: Beit og Brom | Bygdelag:

Oppskr. av: Johan Veka, | Gard:

(adresse): Bråtveit | G.nr. | Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) Beit har vore mykje nytta til før her. Med beit meiner ein helst bjørkeris, som ein høgger eller dreg heim om vinteren. Det blei så fint hårlag på kyrene når ein gav dei beit, sa dei gamle. Men det meste av beitet gjekk til geit og sau. Ein la det ofte ute i tunet, og hadde småfeet ut så dei fekk ete beit. Men beitet åt kyrene bar ein åt fjøset.
Når ein høgde eller drog høy heim or heia eller liane om vinteren, måtte ein ha omlåger kring lasset. Ein hogg småbjørk til omlåget, og desse la ein att heime i tunet. Det rekna ein til sers godt beit.

2). Ein sa ein beita. Ein hadde aldri seks slede her.

3) Sjå 1!

989

4) Ein brukte både øks og lauv-kniv

5) Sjå 1. Ein trakka det i adlei; og blanda det ikkje saman med anna fôr. — Ein tok og beit av osp og ask. — Beit blir ennå nytta til fôr. Men det minkar av. Før fôdde ein jamt både sauer og geiter inne med vinteren. Men nå er det blitt skikk å ha dei ute med vinteren og — eller ein tok til å gje sildemjøl og sildeavfall. Då beitar sume krötera sjølve.

6) Ja, ein la det i haug i nærleiken av krötterhusa.

7) Nei, men ein drog ofte på skogen langstedag, og skulle vere [illegible] den dagen, fortel Hallvard Röynevanden (Sjå elles Skau!)